

Віра ТКАЧЕНКО

Я



«Якщо постійно концентруватися на негараздах, можна втратити моральні орієнтири», —

50 вважає Віктор ОСТРИНСЬКИЙ, який уже майже п'ять років очолює виконавчу владу Обухівського району на Київщині. Незважаючи на нинішні економічні негаразди, регіон серед лідерів столичної області практично за всіма соціально-економічними показниками.

Саме про здобутки, проблеми та перспективи громади наша розмова з головою Обухівської райдержадміністрації Віктором ОСТРИНСЬКИМ:



— Звісно, сталий розвиток району забезпечує, зокрема, агропромисловий комплекс. За останній час нам удалося створити сприятливі ринкові умови для агробізнесу, ефективного використання земельно-майнових ресурсів. Якщо говорити мовою цифр, то 2009 року зерновими культурами підприємствами району було засіяно 13,5 тисячі гектарів орної землі. Чітке дотримання технологій вирощування, вчасне підживлення озимих мінеральними добривами дали непогані результати. З кожного гектара зібрали по 42,4 центнера. Змінилася й структура посівних площ сільськогосподарських культур. Багаторічний досвід показав, що найбільш високорентабельними культурами є соняшник та ріпак. Тож 2009 року площі посіву соняшнику збільшилися й становили 2338 гектарів, ріпаку — 2069 гектарів. Урожайність соняшнику сягнула 20 центнерів, озимого ріпаку — 21,3 центнера з гектара. На жаль, через невизначеність цін на ринку цукру вирощування солодких коренів не дало можливості господарствам одержати достатні грошові надходження від реалізації. Це стало основною причиною скорочення площ посіву цукрових буряків. Вирощувати цю культуру зголосилося лише одне господарство — обухівське. На площі 650 гектарів вдалося отримати 414 центнерів цук-

рових буряків із гектара. Завдяки такому результату ми посіли перше місце в області.

Що стосується тваринництва, то через низькі закупівельні ціни на продукцію в цій галузі спостерігається частковий спад виробництва. Поголів'я великої рогатої худоби загальною проти минулого року зменшилося на 361 голову. Та є й позитивна динаміка. Валовий надій молока зріс на 1322 тонни, зросло й поголів'я свиней у господарствах району, що дасть змогу цього року збільшити виробництво свинини. На Обухівщині досить інтенсивно розвиваються фермерські господарства. Серед перспективних — племзавод із розведення української чорно-рябої молочної породи корів і господарство з вирощування свиней великої білої породи. Тут чітко дотримуються технології утримання та годівлі тварин, уведено в дію сучасний комп'ютеризований доїльний зал. Відтак істотно зросло надої молока, середньодобовий приріст ВРХ удалося довести до 700 грамів.

З метою стабілізації ситуації в галузі тваринництва ми відпрацювали й здійснюємо відповідні заходи. Зокрема, вони стосуються зоотехнічних і ветеринарних норм утримання та годівлі худоби, без вагомих причин намагаємося не допускати вибракування корів, забою низьковогової та невгодованої худоби. Сільськогос-

подарські підприємства району не мають заборгованості з виплати заробітної плати, як то кажуть, немає у них гріхів і перед бюджетом та Пенсійним фондом. Середньомісячна зарплата в аграрному секторі нині становить 1458 грн.

— Вікторе Костянтиновичу, а яка ситуація в промисловому секторі?

— Аналіз роботи промислових підприємств свідчить про поступове уповільнення темпів падіння промислових виробництв. Скажімо, за дев'ять місяців 2009 року обсяги реалізованої продукції, наприклад, на целюлозно-паперовому комбінаті зросли більш як на вісім відсотків. На Трипільському пакувальному комбінаті — більш ніж на 10 відсотків. Виробництво електроенергії та води на Трипільській ТЕЦ збільшилося майже на 10 відсотків. Стабільно протягом останніх років працює і підприємство з іноземними інвестиціями. Тільки у першому півріччі реалізовано продукції майже на 50 млн. гривень, що на 29 відсотків більше за показники 2008 року. Це, у свою чергу, дало можливість збільшити не тільки кількість робочих місць, а й зарплатню. До речі, за останній рік у районі значно поживилась інвестиційна діяльність. За участю іноземного капіталу розпочато будівництво кондитерської фабрики

проектною потужністю 350 тонн солодкої продукції щомісячно. Нещодавно ми успішно завершили перемовини і нині готуємо пакет документів для нового підприємства на базі Григорівського цукрового заводу, яке вироблятиме сік. Цей інвестиційний проект обійдеться у 50 млн. євро. Понад 28 млн. євро вже залучено для виробництва великоформатних керамічних блоків у селі Жуківці, ще 18 млн. євро – для виробництва різноформатної цегли в селі Копачів. Утім, можна стверджувати, що поштовхування інвестиційної діяльності в

Тепер сучасні дошкільні заклади має кожне село. Особливою гордістю для району стала простора школа в Підгірцях, де на кожного учня припадає 18 кв. м. А в селі Дерев'яна зведено загальноосвітню школу на 108 місць. Кошти, звісно, вкладено чималі. Та здоров'я, належна освіта підростаючого покоління – дорожчі будь-яких грошей.

– Уряду сьогодні в умовах кризи вдалося віднайти асигнування для медицини...

– Є певні зрушення і в нас. Скажімо, якщо тривалий час руки

вання населення нашого району. Тоді вперше й спало на думку придбати для нас таке устаткування. Адже не кожен мешканець району може дозволити собі обстежитися чи лікуватися в столичному закладі. Та й скажіть, чим обухівчанин гірший від киянина? Щиро кажучи, цю ініціативу не відразу й не всі сприйняли. Зрештою, її таки вдалося втілити в життя. Нині послугами діагностичного центру може скористатися кожен бажаючий, до того ж безплатно.

– Пане голово, реалізація будь-яких проектів, задумів по-



районі стало тільки однією, проте не найголовнішою передумовою підвищення ділової й культурно-духовної активності. Такий ритм на Обухівщині спостерігається не перший рік. Скажімо, торік у райцентрі відремонтовано будинок культури, відкрито Музей Вікентія Хвойки, а також музеї у селах Копачів, Витачів, розпочато будівництво музею в селі Красна Слобідка. Меморіальним комплексом у райцентрі та трьома пам'ятниками в селах ушановано пам'ять жертв голодомору 1932–1933 років. Варто зауважити, що після спорудження меморіального комплексу саме в Обухівському районі відбулися обласні заходи, присвячені пам'яті жертв голодомору.

Сталися певні зрушення і на ниві культури. Так, зокрема, дочекався капітального ремонту Старобезрадичівський будинок культури. Відремонтовано фасад будинку культури в селі Халеп'я та розпочато будівництво Козинського селищного будинку культури. Тішать позитивні зміни і в галузі медицини. Дитяча поліклініка, яку не ремонтували понад сорок років, тепер одна з кращих в області, на її реконструкцію та закупівлю обладнання витрачено 15 млн. грн. На освітянській ниві Обухівщина також не пасе задніх. У селі Семенівка здали в експлуатацію останній у 2009 році дитячий садок.

влади не доходили до центральної районної лікарні, то нині там відбуваються ремонтні роботи. А ось у Германівській дитячій лікарні та Козинській амбулаторії їх уже завершено. На наш погляд, на належному рівні працюють заклади охорони здоров'я в сільській місцевості. Робить честь адміністрації й те, що сьогодні кожен ФАП забезпечено автомобілями класу «Таврія», завдяки чому значно полегшено роботу сільських медиків. У Трипіллі не так давно почав працювати центр матері і дитини, куди будь-коли може звернутися по допомогу породілля, яка не знайшла розуміння й співчуття у власній родині.

Дуже важливою за своїм значенням подією для Обухівщини стало відкриття в районній поліклініці сучасного діагностичного центру. Ідею створення цього медичного закладу я пропустив, як кажуть, через власне серце. Якось, відчувши відхилення в роботі серця, звернувся до однієї зі столичних клінік, що спеціалізується на захворюваннях серцево-судинної системи. Після обстеження, встановлення діагнозу мене не надали необхідну допомогу. Проте значасне обладнання клініки, діагностична та лікувальна апаратура просто приголомшили мене. Це підштовхнуло до рішучих дій з поліпшення медичного обслугову-

требує значних коштів, у країні криза, державна скарбниця порожня...

– Я зрозумів вашу думку. Але якщо постійно думати й говорити про негаразди, то можемо остаточно втратити моральні орієнтири. Насправді на гроші, виділені з бюджету, надто не порозкошуєш. І якби розраховували лише на допомогу держави, реалізація багатьох соціальних програм, які нині доволі активно втілюємо в життя, залишалася б нездійсненою мрією. Останнім часом районна влада доволі тісно співпрацює з бізнесовими структурами. Активно залучаємо до роботи інвесторів із вітчизняним і закордонним капіталом. Актуальне нині питання виділення землі, як на мене, ми вирішили дуже просто: бажаєте отримати земельну ділянку в оренду чи під забудову, сплатіть хоча б п'ятдесят відсотків її вартості до фонду соціально-економічного розвитку району, який є у структурі бюджету. Від цього очевидна користь як для держави, так і для того, хто має бажання володіти чи користуватися землею. Загалом вважаю, що з огляду на брак фінансів у місцевих бюджетах необхідно закуповувати їх у державному кошторисі. Зрештою, виділити ці гроші на перегляд нормової грошової оцінки землі в масштабах країни. Я твердо переконаний, що такий крок дав би реальний поштовх розвитку наших районів,